

ĐẦU NĂM, MỘT MÌNH

Mùng mười tuyết đổ
ngoài song trắng tinh.
Một mình trong nhà,
bóng nhỏ lung linh.

Bánh tét ba mươi
cả nhà xúm xích.
Đêm xưa trừ tịch
lửa ấm một đời !

Tháng ngày qua vội
sáng, trưa, chiều, tối.
Người ngồi co ro
sâu tay bó gối.

Còn gì ... trong tay ?
Một nhánh ... cỏ bông !
Từ thân viễn xứ
quê nhà ... ai mong !!!

t r ầ n t h ị y ê n t h ư